

ΚΕΙΜΕΝΟ: Πλάτων, Κρίτων 50 a-c

Γ1. Πες μου, Σωκράτη, τι έχεις στο νου σου να κάνεις; Κάτι άλλο ή σκέφτεσαι με αυτή την πράξη, που επιχειρείς, να καταργήσεις και εμάς τους νόμους και (να καταστρέψεις) ολόκληρη την πολιτεία στο βαθμό που εξαρτάται από εσένα; Ή έχεις τη γνώμη ότι είναι δυνατόν να υφίσταται και να μην έχει ανατραπεί εκείνη η πόλη, στην οποία οι αποφάσεις των δικαστηρίων δεν ισχύουν καθόλου, αλλά ακυρώνονται και καταργούνται από τους πολίτες; Τι θα απαντήσουμε, Κρίτων, σ' αυτά και σε άλλα παρόμοια ερωτήματα;

Γ2. Τα διλήμματα που θέτει ο Σωκράτης είναι δύο. Η δραπετεύση από τη φυλακή θα αποβεί σε βλάβη της Πολιτείας, διότι δεν θα εφαρμοστούν οι Νόμοι που αυτή θέσπισε. Το δεύτερο δίλημμα έχει σχέση με την ηθική διάσταση της ύπαρξής τους. Επειδή αποδέχτηκαν ότι είναι δίκαιο να τηρούνται οι Νόμοι, εάν αποδράσει ο Σωκράτης, θα αποδειχθεί ότι και οι δύο είναι ασυνεπείς σε αυτά που πίστευαν ότι είναι δίκαια.

Γ3. α. άπιόντι

τούτω

ὀλίγον

συμπασῶν

ιδιώτου

Γ3. β. ἀπῆα ἢ ἀπῆειν

ποίηι

ἐπέστημεν

ἀνατετράμμεθα

γένοιο

Γ4. α. κακῶς: Επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει τρόπο

οὓσιν: Κατηγορηματική μετοχή από το ρήμα ὠμολογήσαμεν

ἀποκρίνασθαι: Τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του οὐκ ἔχω (ταυτοπροσωπία)

τῷ ἔργῳ: Επιρρηματικός προσδιορισμός, δοτική του μέσου

ἡμᾶς: Αντικείμενο του ἀπολέσαι.

Γ4. β. «οἷς ὠμολογήσαμεν δικαίοις οὖσιν».

Δευτερεύουσα αναφορική ονοματική πρόταση ως αντικείμενο του ρήματος ἐμμένομεν.

«τί ἐν νῶ ἔχεις ποιεῖν;»

Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως αντικείμενο του ρήματος εἶπέ.